

Waldemar Skrzypczak (ur. 19 stycznia 1956 roku) – polski generał broni, oficer dyplomowany wojsk pancernych i zmechanizowanych. W 1976 roku rozpoczął służbę w Wojsku Polskim, dowodził 32 Pułkiem Zmechanizowanym, 16 Dywizją Zmechanizowaną, 11 Dywizją Kawalerii Pancernej oraz Wielonarodową Dywizją Centrum-Południe. W 2006 roku został wyznaczony na stanowisko dowódcy Wojsk Lądowych.

Spis treści

[ukryj]

- 1 Wykształcenie
- 2 Służba wojskowa
- 3 Odznaczenia
- 4 Bibliografia

Wykształcenie [\[edytuj\]](#)

Waldemar Skrzypczak urodził się 19 stycznia 1956 roku w Szczecinie. W latach 1976-1980 ukończył Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Pancernych im. Hetmana Stefana Czarnieckiego w Poznaniu. Jest również absolwentem Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego im. Generała Broni Karola Świerczewskiego w Warszawie oraz Podyplomowych Studiów Operacyjno-Strategicznych w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie.

Służba wojskowa [\[edytuj\]](#)

Pierwsze stanowisko służbowe - dowódcy plutonu czołgów - objął w 16 Dnowskim-Łużyckim Pułku Czołgów w Słupsku (8 Drezdeńska Dywizja Zmechanizowana im. Chorążego Bartosza Głowackiego). W 1982 roku został dowódcą kompanii czołgów w tej jednostce wojskowej, a dwa lata później skierowano go do Akademii Sztabu Generalnego. Po jej ukończeniu w 1987 roku pozostał w Warszawie, gdzie był aspirantem w Zarządzie Operacyjnym Głównego Zarządu Szkolenia Bojowego Wojska Polskiego. Następnie służył w 20 Dywizji Pancernej im. Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego na stanowiskach szefa Sztabu 68 Pułku Czołgów w

Budowie (lata 1989-1990) i szefa Sztabu 33 Pułku Zmechanizowanego w Złocieńcu (lata 1990-1991). W 1991 roku objął dowództwo 32 Budziszyńskiego Pułku Zmechanizowanego im. Hansa Beimlera w Kołobrzegu, który wchodził w skład 8 Dywizji Zmechanizowanej. Od 1993 do 1996 roku zajmował posadę szefa Sztabu 1 Warszawskiej Dywizji Zmechanizowanej im. Generała Tadeusza Kościuszki w Legionowie, po czym otrzymał przydział do Dowództwa Wojsk Lądowych w Warszawie, w którym był zastępcą szefa Szkolenia Bojowego. W 1997 roku ukończył Podyplomowe Studia Operacyjno-Strategiczne w Akademii Obrony Narodowej. W latach 1998-2001 dowodził 16 Pomorską Dywizją Zmechanizowaną im. Króla Kazimierza Jagiellończyka w Elblągu. Następnie pełnił kolejno funkcje: szefa Szefostwa Wojsk Pancernych i Zmechanizowanych - zastępcy szefa Szkolenia Wojsk Lądowych, szefa Zarządu Doktryn i Szkolenia Sił Zbrojnych Generalnego Zarządu Operacyjnego P3 w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego w Warszawie oraz szefa Zarządu Operacji Lądowych G3 - zastępcy szefa Sztabu Wojsk Lądowych. W 2003 roku wyznaczono go dowódcą 11 Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancernej im. Króla Jana III Sobieskiego w Żaganiu. Od lutego do lipca 2005 roku dowodził Wielonarodową Dywizją Centrum-Południe w ramach IV zmiany Polskiego Kontyngentu Wojskowego Irak. 3 października 2006 roku został dowódcą Wojsk Lądowych.

Awansował kolejno na stopnie oficerskie:

- podporucznika - 1980 rok
- porucznika - 1982 rok
- kapitana - 1987 rok
- majora - 1991 rok
- podpułkownika - 1993 rok
- pułkownika - 1996 rok
- generała brygady - 2001 rok
- generała dywizji - 2004 rok
- generała broni - 2006 rok.

Odnaczenia [\[edytuj\]](#)

- Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
- Złoty Krzyż Zasługi
- Złoty Medal Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny
- Złoty Medal Za zasługi dla obronności kraju
- Legia Zasługi (amerykańska)

PRZEWODNICZĄCY RADY MIASTA

Bazyli Baran
dr Bazyli Baran